

3693 2. Beh. af Forst. t. Finanslov f. Finansaaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3694

til at tiltræde dette Forslag. — Med Hensyn til det andet Punkt, Arbejderkommissionen, er jeg afkåret i det samme Tilfælde. Jeg har tidligere stemt imod enhverformhelt Kommission, som har været foreslaaet her i Thinget af Regjeringen, og for hvilken en Pengebevilling var en nødvendig Betingelse. Jeg har stemt imod Kjøbstadkommissionen og imod Kirkekommissionen; jeg erindrer i dette Dørlig ikke, om der har været flere Kommissioner; men har der været nogen, ved jeg, at jeg har stemt imod dem, fordi det strider aldeles imod mit Princip, ved Thingets Hjælp at indføre saadanne Autoriteter. Vi have jo ogsaa set, at vi have haft den største Uleilighed med at faae nedslaaet de Resultater, hvortil de ere komne, og som vi selv have hjulpet til at faae frem. Betænk, hvilke Bryderier Kirkekommissionen har uledet os, og havde man ikke, naar man anede, at noget Saabant vilde ske, deri en Grund til at stemme derimod? Naar jeg nu ikke foreslaar, at disse 10,000 Kr. til en Arbejderkommission skulde negtes, er det ingenlunde, fordi jeg tror, at den bør nedsettes paa den Maade, som her er foreslaaet, men det er en Indrømmelse til en efter min Mening urigtig Opfattelse hos mange af de Interesserede, idet de nemlig tro, at der fra denne Kant skal kunne komme en Nedning for det Onde, som truer vort Samfund, og som i ethvert Fald allerede har viist uhyggelige Følger. Det er altfaa en Indrømmelse, jeg gjør til denne efter min Mening urigtige Opfattelse, som dog har været saa stærk, at jeg mener, man ogsaa her maa give efter for den. Jeg har ikke nogen anden Undskyldning for, at jeg her er gaaet med, men jeg vil haabe, at man ikke vil tage mig ilde op, at jeg ligeoverfor saa stærke Anskuelser andetsteds ikke anser mig for usejlbare. (Stemmer: Nei, nei!) Det er netop det, jeg ikke gjør, og derfor har jeg troet, man vilde undskylde en saadan Inkonsekvens fra min Side og ikke bagefter lade mig høre, at jeg har begaaet en saadan. Dette Par Ord har jeg troet det nødvendigt at udtale ligeoverfor min Tiltræden af disse to Forslag.

Jørgensen: Jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord i Anledning af, hvad et Par af de ærede sidste Talere have ansøgt med Hensyn til Bevillingen af den saakaldte Arbejderkommission. Jeg skal tillade mig at sige, at jeg naturligvis vil stemme for enhver Bevilling, som dertil forlanges, derimod ser jeg mig ikke istand til at stemme for den Endring i Anmærkningerne, som det ærede Fi-

nansudvalg har foreslaaet, fordi jeg efter mit Skjøn vilde anse det for rettest at faae denne Kommission sammenfat saaledes, som Regjeringen har tilsigtet, nemlig saaledes at Thingene valgte nogle Medlemmer, og andre bleve udnævnte af Regjeringen. Der har jo været meget forskellige Mening om, hvorvidt en saadan Kommission burde nedsettes eller ikke. Nu have vi hørt af de to ærede Medlemmer af Finansudvalget, at de egentlig ikke brød sig om at faae en saadan Kommission nedsat, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at de alligevel have været med til at gjøre Indstilling om en Pengebevilling dertil, og det forekommer mig dog, at naar Finansudvalget gjør Indstilling om, at man skal bevilge et Beløb til en saadan Kommission, saa er det en Anbefaling for Thinget, og naar ærede Medlemmer selv erklære at ville stemme for Bevillingen til en saadan Kommission, forekommer det mig dog, man lægger Hovedvægten derpaa. Det bliver dog Hovedpunktet, at man giver en Bevilling til det bestemte Niemed, og jeg synes, man maa sige, at man ved en saadan Afstemning har sluttet sig til Ordet om at faae en saadan Kommission nedsat. Man kan tage Forbehold, men jeg vil bemærke, at hvad der bliver staaende, er det, at man har anbefalet Nedsettelsen af en Regjeringskommission. Dette ønsker jeg fremhævet, fordi det saa stærkt er blevet gjort gjældende lige overfor mig, at der var en saa himmelvid Forskel mellem en Regjeringskommission og det, som før har været tilsigtet her, nemlig en parlamentarisk Kommission. Man har sagt, at det var Ting, der slet ikke kunde sammenlignes, medens man kunde vente Noget af den ene, kunde man slet ikke vente Noget af den anden. Jeg finder mig foranlediget til at udtale dette, fordi man dog er velbesøjet til at sige, at naar Folkethinget efter en Indstilling af Udvalget muligens temmelig enstemmig vedtager en saadan Bevilling, saa maa det ogsaa vedkjende sig, at der ligger i en saadan Afstemning, at man venter noget Udbytte deraf. (Ordføreren: Nei.) Sa, saaledes opfatter jeg Sagen, jeg tror ikke, at man vil gaa hen og smide Pengene ud af Vinduet, om jeg saa maa sige, og det vilde dog være Tilfældet, naar man betragtede den Kommission, med Hensyn til hvilken man foreslaar at bevilge et Beløb, som aldeles uden Betydning. Det forekommer mig dog, at det vilde være aldeles besynderligt, om det skulde konstateres, at en Afstemning her havde haft en saadan Betydning, saa ved jeg virkelig ikke, hvorfor man vilde stemme saaledes. Jeg